

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de administratorul insolvenței Societății pe
Acțiuni „Autoprim Service”, Cuculescu Corneliu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lohvinski Valentin
împotriva Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” cu privire la încasarea sumei,
avocatul Leșan Nicolae în interesele Aurelei Glavan,

împotriva încheierii din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit cererea de apel declarată de administratorul insolvenței Societății pe
Acțiuni „Autoprim Service”, Cuculescu Corneliu,

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2017, Lohvinski Valentin s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Autoprim Service”
prin care a solicitat încasarea sumei de 29820 de lei cu titlu de cheltuieli de remediere
a bunului, 11 000 de lei cu titlu de cheltuieli de închiriere a unui bun similar pe
perioada remedierii bunului cumpărat, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral,
671,20 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 900 de lei cu titlu de
cheltuieli de efectuare a actelor executorului judecătoresc, 5000 de lei cu titlu de
cheltuieli de asistență juridică și 1324,60 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,
acțiunea a fost admisă parțial.

S-a restituit lui Lohvinski Valentin contravaloarea autoturismului de model
Chery A5, anul producerii 2008 în mărime de 10 000 de euro, sau echivalentul sumei
date în monedă națională la momentul executării hotărârii.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” în beneficiul lui
Lohvinski Valentin suma de 90 000 de euro, cu titlu de penalitate sau echivalentul
sumei date în monedă națională la momentul executării hotărârii.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” în beneficiul lui
Lohvinski Valentin suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 1324,60 de lei
cheltuielile de judecată, 642 de lei pentru achitarea expertizei, 900 de lei pentru

întocmirea procesului-verbal de constatare a faptului și 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în total suma de 7 866, 60 de lei.

S-a obligat Lohvinski Valentin de a restitui Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” autoturismul de model Chery A5, anul producerii 2008, cu certificatul de înmatriculare și toate actele transmise în momentul predării - primirii bunului mobil indicat.

În rest, cerințele lui Lohvinski Valentin s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” în beneficiul statului cu titlu de taxă de stat suma de 50 000 de lei.

La 30 martie 2017, Societatea pe Acțiuni „Autoprim Service” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Lohvinski Valentin să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 03 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Autoprim Service”, s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 993 de lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 7 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

Totodată, s-a explicat apelantei, că în cazul în care nu va lichida neajunsurile constatate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Autoprim Service”, s-a restituit.

La 16 octombrie 2018, administratorul insolvenței Societății pe Acțiuni „Autoprim Service”, Cuculescu Corneliu a declarat recurs împotriva încheierii din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recurentului a menționat că prin hotărârea din 12 septembrie 2017 a Curții de Apel a fost admisă cererea introductivă și s-a constatat insolvențabilitatea debitorului Societății pe Acțiuni „Autoprim Service”, în calitate de administrator fiind desemnat, Cuculescu Corneliu.

În cadrul ședinței din 2 octombrie 2018 când a avut loc ședința de raportare în cadrul dosarului de insolvențabilitate a SA „Autoprim Service”, reprezentantul reclamantului a prezentat instanței încheierea din 22 februarie 2018.

Astfel, recurentul a indicat că despre încheierea contestată a aflat la 2 octombrie 2018.

A relatat că prin notificarea din 26 iulie 2017, a solicitat oficiului poștal readresarea corespondenței adresată debitorului Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” la adresa administratorului autorizat Cuculescu Corneliu.

Toate actele emise de către Curtea de Apel Chișinău în adresa Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” erau expediate pe adresa debitorului insolvent, care nu este adresa administratorului autorizat, iar ca consecință nu a avut posibilitatea de a înlătura în termen neajunsurile indicate de instanță.

Examinând argumentele recursului declarat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție va refuza repunerea în termen a cererii de recurs și restituie recursul din următoarele considerente.

În conformitate cu art.426¹ alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit materialelor cauzei se constată că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 februarie 2018.

În conformitate cu art.425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul constată că, la caz încheierea instanței de apel din 22 februarie 2018 a fost comunicată recurentei la 26 martie 2018, potrivit dovezii de comunicare anexată la fila dosarului 220 Vol. I, iar cererea de recurs a fost depusă la 16 octombrie 2018.

Prin urmare, cererea de recurs a fost depusă cu depășirea termenului de 15 zile, de la comunicare, ceea ce constituie temei de a refuza repunerea în termen și de a restituit recursul.

Exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Argumentul recurentului precum că instanța a expediat corespondența pe adresa persoanei juridice care se afla în proces de insolabilitate, și nu la adresa administratorului insolabilității, iar din acest motiv nu a avut posibilitatea de a cunoaște despre încheierea de a nu da curs cererii de apel în care au fost indicat termenul înlăturării neajunsurilor, instanța îl consideră neîntemeiat și nejustificat.

Or, așa cum se constată din materialele dosarului încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost expediată spre cunoștință apelantei la 5 octombrie 2017, prin intermediul poștei electronice și recepționată de către aceasta în aceeași zi, fapt confirmat prin extrasul din adresa de e-mai info@autoprim.md (f.d.195 vol. I).

În încheierea de a nu da curs cererii de apel, instanța a explicat apelantei că în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termenul indicat cererea de apel va fi restituită.

De asemenea, instanța de recurs conchide că la 19 aprilie 2018 a fost expediat în adresa administratorului insolabilității Cuculescu Corneliu, cererea de admitere a creanței, hotărârea primei instanțe și copia încheierii din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a restituit apelul declarat de Societății pe Acțiuni „Autoprim Service” din motivul nelichidării neajunsurilor instanței de apel stabilite prin încheierea din 03 octombrie 2017, care au fost recepționate de către ultimul, fapt confirmat prin răspunsul Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” din 29 mai 2018.

Așadar, Colegiul va refuza repunerea în termen a recursului or, alegațiile recurentului sunt combătute de probele din dosar, care atestă contrariului celor invocate de recurent.

În această ordine de idei, instanța de recurs remarcă că admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un

proces echitabil, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a menționat că, la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din prevederile art.116 din Codul de procedură civilă repunerea în termen este posibilă în caz dacă se depune cerere de către persoana, care a omis acest termen din motive întemeiate cu anexarea probelor, ce argumentează această cerere.

Făcând trimitere la norma citată mai sus, în speță recurentul nu a prezentat dovezi pentru a justifica motive mai presus de voința sa și deci care sunt peste diligentele minime ale unei părți, care sa fi împiedicat sa se mai intereseze de soluția dată în judecarea caii de atac.

Deci, potrivit prevederilor cuprinse la art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În speță, recurentul a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, însă nu a prezentat probe și nu a făcut dovada faptului că motivele pentru care a omis termenul de atac a încheierii, sunt întemeiate.

Totodată, Colegiul constată că Societatea pe Acțiuni „Autoprim Service” în cadrul procesului este reprezentată de avocatul Maier Lucia, care a depus și semnat cererea de apel nemotivată. Deci, avocatul este persoană cu pregătire juridică care cunoaște consecințele neîndeplinirii în termen a acțiunii. Astfel, recurentul fiind persoană interesată în examinarea acestei cauzei, urma să întreprindă măsuri necesare în termenul legal imperativ și să depună diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

În acest context, instanța de recurs notează că în conformitate cu art. 56 alin (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al 4 nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civil

Conform jurisprudenței CEDO, participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ urmărind cu diligență derularea procesului său.

Dreptul de acces la o instanță poate fi astfel supus, în anumite circumstanțe, unor **restricții legitime**, cum ar fi termenele legale pentru prescripție (*Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* pct. 51-52).

În hotărârea Ponomaryov vs. Ucraina 3236/03 din 03 aprilie 2008, Curtea a statuat că dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne sa decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au

acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În această ordine de idei, este cert că depunând cererea de recurs la 16 octombrie 2018 împotriva încheierii pronunțate la 22 februarie 2018, adică peste șapte luni, recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale.

Curtea reține că, obligația persoanelor de a-și exercita drepturile procesuale civile în termenele stabilite de lege dau conținut ordinii de drept, astfel asigurându-se certitudinea și securitatea raporturilor juridice.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a menționat că, la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele expuse, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide de a refuza repunerea în termen a cererii de recurs și de a restitui recursul declarat de administratorul insolvenței Societății pe Acțiuni „Autoprim Service”, Cuculescu Corneliu.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se refuză repunerea în termen a cererii de recurs.

Se restituie recursul declarat de administratorul insolvenței Societății pe Acțiuni „Autoprim Service”, Cuculescu Corneliu, ca fiind depus în afara termenului legal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari